

[Rager.]

Lands Interesse, og at ogsaa disse Erhverv meget vel kan paaregne Støtte og Lydhørhed for deres Krav saavel hos Regeringen som hos Rigsdagen.

Den Linie, som er fulgt helt igennem i de Foranstaltninger, her er Tale om, kan vi fra det radikale Venstres Side i Principet alle godkende. Jeg forstod ikke rigtig, hvorfor man i Gaar fra det konservative Folkepartis Side tog — jeg synes lidt køligt paa disse Forslag. Jeg forstod heller ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller begyndte sin Tale her med bombastiske Ord, der søgte at lægge dette Forslag op i et Plan, hvor det slet ikke hører hjemme, fordi det jo ikke er noget særlig nyt eller overraskende. Det maa maaske forblive skjult indtil videre, hvilke Grunde der kunde være. Jeg skulde dog mene, at det konservative Folkeparti maatte være et af de Partier, der selvsagt maatte yde dette Forslags Fremme fuld Tilslutning.

Der er sket en Ændring i de Udvalg, som skal støtte Regeringen i dens Arbejde paa disse Omraader, idet det store erhvervspolitiske Udvalg indenfor Rigsdagen forsvinder. Jeg skal derom sige, at dette Udvalg vistnok for dets Fædre har været noget af en Skuffelse. Vi vedkender os indenfor det radikale Parti fuldt vel vor Andel i Paterniteten til dette Udvalg. Det var jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup saa venlig at minde om i Gaar, og det ærede Medlem antydede, at vi dér havde opgivet et af de Standpunkter, vi tidligere havde hævdet. Jeg vil dertil gerne sige, at vi gaar ind for Ophævelsen af dette Udvalg, fordi det efter vor Mening i sine Virkninger har været en Skuffelse — saa kan man lægge Ansvaret derfor, hvor man nu ønsker at lægge det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anstillede ogsaa nogle politiske Betragtninger, idet han betegnede det Forslag, vi her behandler, som Ruinerne af et tidligere Forslag til en stolt Bygning, som aldrig er blevet opført. Jeg vil blot sige, at jeg forstaar og vurderer lige højt de Udtalelser, der paa det ene Punkt faldt fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og paa det andet Punkt fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men de to Partier, der sammen staar bag ved Regeringen, vil i fuld Enighed gaa frem om de Punkter, hvorom vi er enige. Dette er tilkendegivet de Herrer som vort politiske Program, og derfor behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa disse Bemærkninger, naar de kommer frem ved dette eller andre Forslag.

Vender jeg mig til Forslagets Paragraffer, hilser jeg med Glæde den nye § 2. Det drejer sig i denne om at give Hjælp til Koncentration af Virksomheder, at yde Garanti for de Laan, der kunde tænkes optaget i saadant Øjemed. Jeg skal ikke spaa om, hvad det kan lykkes at opbygge paa dette Omraade, men det forekommer mig, at det er et Forsøg værd, og at de Beløb, der her stilles til Raadighed, ikke er mere, end hvad man passende kan tænke sig at yde for at gøre et saadant Forsøg.

Der er ingen Tvivl om, at en stigende Koncentration indenfor Industrierne vil være til Gavn for det samlede Erhverv. Jeg skal indrømme, at en Læggen en Industri i en højere Teknik i mange Tilfælde betyder en ikke ringe Besparelse af Arbejdskraft, og man kunde maaske derfor anlægge det Synspunkt, at en saadan Tilstræben ikke er gavnlig, fordi den skaber Arbejdsløshed. Men man maa ikke lade sig forlede til at se saa snævert paa det, for Forholdet er det, at den rationelle Produktion gavner Samfundet i det hele og store saa meget, at der i det lange Løb derved skabes ikke alene de bedste Muligheder for alle de i Samfundet levende Borgere, men ogsaa de bedste Betingelser for den arbejdende Del af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg henviste til — og det var meget rigtigt at bemærke dette —, at der udtrykkelig staar, at der her skal tages Hensyn til, at man ikke paafører bestaaende danske Virksomheder en usund Konkurrence. Men jeg synes, det ærede Medlem i de Bemærkninger, han derefter gjorde, i nogen Grad glemte, at der udtrykkelig staar: *usund* Konkurrence. For det vil jeg lægge meget stærk Vægt paa: vi maa ikke paaføre nogen anden bestaaende Virksomhed en usund Konkurrence; men der staar intet som helst om, at man ikke kan paaføre en Virksomhed, hvis Arbejdsmaade, og som Følge deraf dens Produktion, er for dyr og forældet, Konkurrence gennem Koncentration af en i samme Branche virkende Virksomhed.

Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Paragraffer, men blot knytte nogle Bemærkninger til § 6, til Eksportkreditspørgsmaalet. I al Almindelighed vil man vel ikke tro, at man fra Rigsdagens Side vil udtale Glæde over, at en Minister kommer og siger: Vi maa have et Beløb forhøjet — og dog vil jeg udtale min Glæde over, at man her er kommet med Forslag om at forhøje Eksportkrediten fra 50 til 60 Mill. Kr., for det betyder, at denne Foranstaltning til Gavn for dansk Erhvervsliv har reusseret.